

4,99 лв.

www.theexplorer.bg

БЪЛГАРИЯ

БРОЙ 5. ГОДИНА IV. 2011

the explorer

БЪДЕЩЕТО НА МИНАЛОТО

ИМПЕРИЯТА
НА ЕМИР
ТАМЕРЛАН

ЕКСКЛУЗИВНО ИНТЕРВЮ КЕВИН РИЧАРДСЪН, ЗА THE EXPLORER ЦАРСТВОТО НА БЕЛИЯ ЛЪВ

Когато кучето не е най-добрият приятел на човека...

ЗАЕДНО ЗА ГОРИТЕ. ДО ИЗЧЕРПВАНЕ НА КОЛИЧЕСТВАТА ■ ЦВЕТЯТА НА ХИМАЛАЯ ■ ДЪРВЕТАТА НА ЖИВОТА

Не се плъзгай по повърхността...

...тръгни на лов за приключения!

the explorer

Потопи се в тайнствените дълбини на океана или стани част от космическо пътешествие!

Екстремни преживявания, смайващи открития и невероятни истории – всичко това в новия Explorer!

С уводна статия от д-р Томаш Елтер, зам. главен редактор на Explorer.

Списание излиза на всеки два месеца.

www.theexplorer.bg

Това е откъс от списанието.

Цялото списание може да намерите в Библио.бг

www.biblio.bg

The Explorer представя:

Царството на белия лъв

НА ТРИГОДИШНА ВЪЗРАСТ КЕВИН ОТГЛЕЖДАЛ ЩУРЦИ ПОД ЛЕГЛОТО. ДНЕС ЖИВЕЕ СРЕД ЛЪВОВЕ, ХИЕНИ И ЛЕОПАРДИ, ИГРАЕ И СИ ПОЧИВА С ТЯХ В СВОЯ ПАРК. ИМА ОБАЧЕ НЕЩО, КОЕТО ЧЕТИРИНОГИТЕ МУ ПРИЯТЕЛИ НЕ ЗНАЯТ: ЗА ДА ЗАПАЗИ ВИДОВЕТЕ, ОТВЪД ОГРАДАТА КЕВИН ВОДИ БИТКА С ЧОВЕШКАТА ГЛУПОСТ, А ТАЗИ БИТКА Е МНОГО ПО-ОПАСНА ОТ СЪЖИТЕЛСТВОТО С ХИЩНИЦИТЕ. ЗАЩОТО ВЪПРОСЪТ ВЕЧЕ НЕ Е ДАЛИ ТЕЗИ ПРЕКРАСНИ ЖИВОТНИ ЩЕ ИЗЧЕЗНАТ. ВЪПРОСЪТ Е КОГА...

ТЕКСТ: ДЖОРДЖ Д. СОМО
СНИМКИ: АРХИВ КЕВИН РИЧАРДСЪН

Отне ни близо месец да издирим Кевин. Като истински бушменски ловци направихме всичко възможно, за да го „хванем“ наред безбройните му ангажменти, свързани с пътувания, снимане на филми, изяви в публичното пространство, представяния на книги и, разбира се, грижа за дивите животни. Манди, съпруга и пиар на Кевин, ни писа: „В последно време Кевин дава толкова интервюта, че и аз самата не знам на кой свят съм...“

Най-накрая си уговорихме среща по Скайп с точност до минути. Щяхме да си поговорим в продължение на четвърт час, след като Кевин завърши снимките на една сцена от филм. Когато обаче разбра, че пишещият тези редове е прекарал 30 години в неговата обична родина и е гражданин на ЮАР, усмивката му изпълни екрана. „Човече, ние може да сме се срещали някъде, а?“ От този момент нататък нито веднъж не погледнах часовника си. Ето за какво си говорихме.

☺ – Кевин, приятно ми е най-сетне да чуя гласа ти на живо, след като съм го слушал само по филмите. Сигурен ли си, че никой не се промъква зад гърба ти? Стори ми се, че чух звук, който сякаш идваше от животинска паст...

КЕВИН Р.: – (Смях). Ако си гледал мои филми, сигурно си разбрал, че не се плаша лесно. Сега обаче съм у дома в Йоханесбург и се готвя за утрешните снимки.

☺ – Разкажи накратко на нашите читатели как мина днешният ти ден!

КЕВИН Р.: – Още преди изгрев слънце бяхме в парка, който носи името Kingdom of the White Lion – Царството на белия лъв. Призори лъвовете са най-бодри и ни съдействат на драго сърце. По-лесно приемат повторенията, които се правят по време на снимките, приемат всичко като игра и са много схватливи. Работихме упорито до 6.30 вечерта. Накрая и лъвовете капнаха...

☺ – Нов филм ли снимате?

КЕВИН Р.: – Миналата година през февруари беше премиерата на първия ми пълнометражен филм, White Lion – Home... is a Journey („Белият лъв – Моят дом е пътят“), който се радва на голям успех по цял свят.

Сега ще го пускаме на DVD и снимаем филм за филма, който да разкрие на зрителите как е направена оригиналната версия. С други думи, предлагаме поглед зад кулисите.

☺ – Гледал съм трейлър за „Белият лъв“, но може ли все пак да ни разкажеш за какво става дума във филма?

КЕВИН Р.: – Според едно предание на племето шангаан белият лъв е пратеник на боговете. Когато за първи път от много години в долината на шангаан като по чудо се ражда бяло лъвче, едно момче от племето усеща, че е длъжно на всяка цена да го опази. Дава му името Лецаци. Когато другите лъвове го прогонват, момчето тръгва с Лецаци. По пътя към тях се присъединява един мъдър стар лъв, Нкулу. Тримата заедно преодоляват изпитанията на африканската пустош. Момчето се хваща на работа като помощник на един бял ловец, който убива Нкулу. Напрежението се покачва, когато момчето разбира, че ловецът мечтае за трофей от бял лъв. По това време Лецаци вече е прекрасно едро животно. Няма да разказвам повече, защото се надявам читателите да гледат филма.

(ГОРЕ ВЛЯВО) КЕВИН ПО ВРЕМЕ НА СНИМКИТЕ НА ЕДИН ОТ ДОКУМЕНТАЛНИТЕ ФИЛМИ. НЯМА НУЖДА ДА ВЗЕМА ПРЕДПАЗНИ МЕРКИ.

(ГОРЕ ВДЯСНО) ЧЛЕНОВЕТЕ НА СНИМАЧНИЯ ЕКИП СЕ ОСМЕЛЯВАТ ДА ПРИСТЪПЯТ КЪМ „ДОМАШНИТЕ ЖИВОТНИ“ НА КЕВИН САМО В КЛЕТКА. ЛИПСАТА НА ПРЕДПАЗЛИВОСТ МОЖЕ ДА ИМ СТРУВА ЖИВОТА.

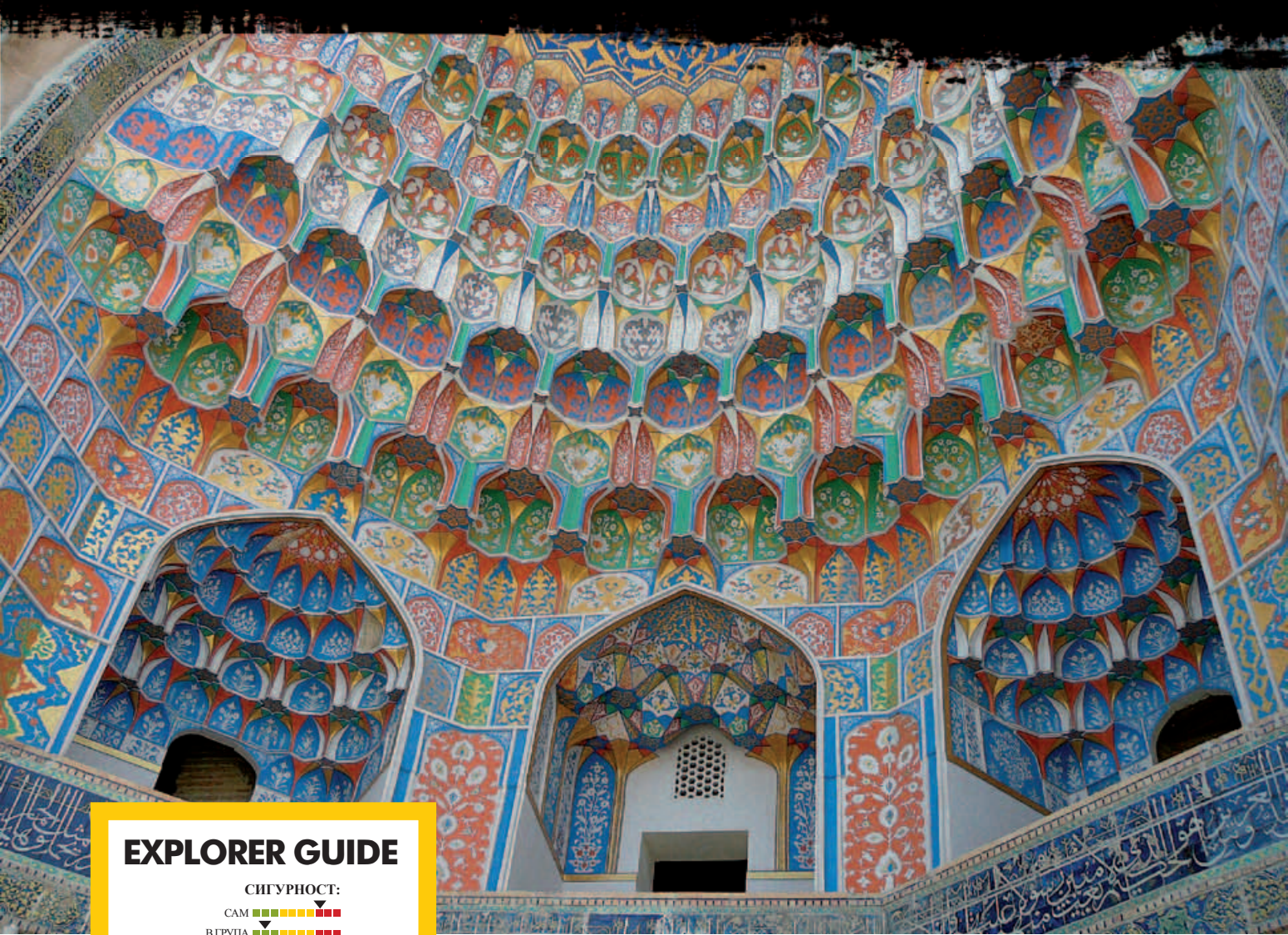
The Explorer представя:

Бъдещето на миналото

ИМПЕРИЯТА НА ЕМИР ТАМЕРЛАН

ПРИ РАЗПАДАНЕТО НА СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ ЧАСТ ОТ КУЛТУРНИТЕ ЦЕНТРОВЕ ПО ПЪТЯ НА КОПРИНАТА ОСТАВАТ В УЗБЕКИСТАН. ОБНОВЯВАНЕТО НА ГРАДОВЕТЕ, ИЗВАЖДАНЕТО НА БЯЛ СВЯТ НА ИСТОРИЧЕСКИТЕ ОТЛОМКИ ОТ НЯКОГАШНИ ИМПЕРИИ И ПРИКАЗНО БОГАТИ ХАНСТВА И ЕМИРСТВА, ПОТЪНАЛИ В ХИЛЯДОЛЕТНА ЗАБРАВА – ВСИЧКО ТОВА Е В ОСНОВАТА НА КУЛТУРНОТО ВЪЗРАЖДАНЕ И САМООПРЕДЕЛЯНЕ НА НЕЗАВИСИМИЯ УЗБЕКИСТАН. ПРЕЗ МАЙ Т. Г. ЕКИП НА THE EXPLORER ИЗМИНА НАД 1500 КМ ОТ ТОЗИ ПРИКАЗЕН ИЗТОЧЕН ПЪТ, КОЙТО СЪЩЕСТВУВА ОТ НЕЗАПОМНЕНИ ВРЕМЕНА, А ДНЕС СЕ РАЗКРИВА И ПРЕД НАС.

ТЕКСТ И СНИМКИ: НОРБЕРТ ГЪОГЪОШ

EXPLORER GUIDE

СИГУРНОСТ:

САМ
В ГРУПА

КАКВО ДА ОЧАКВАМЕ:

ЗАБАВЛЕНИЯ

ЕМОЦИИ

ПРИКЛЮЧЕНИЯ

ПОСТОЯНСТВО

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

1 10

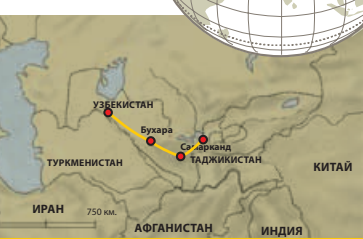
1 10

1 10

1 10

1 10

ПРЕПОРЪЧИТЕЛНО ОБЕКТО:
ШАПКА, ПЛАЗНО
МЛЯКО, ЗА ПУСТИ-
НЯТА – ТУРИСТИ-
ЧЕСКИ ОБУВКИ, ЗА
ПЛАНИНТЕ –
ТОПЛА ДРЕХА
ПРЕПОРЪЧИТЕ-
ЛЕН СЕЗОН: АП-
РИЛ – МАЙ, АВГУСТ
– СЕПТЕМВРИ

© THE EXPLORER MAP

Тръгваме от Къзълкум (в превод от узбекски: червен пясък). С площ от 300 000 кв. км Къзълкум е единадесетата по големина пустиня на Земята и едновременно с това една от най-сухите. Между Амударя и Сырдаря се простират дюни и такир (суха, солена глинеста почва), където години наред не е паднал дъжд. Тук хора живеят само около оазисите, където водата идва от притоци и канали на две големи реки. От края на XIV в. насам най-значимият метрополис във вече пресъхналата делта на Амударя е град Хива (известен още като Хорезм). Тази перла на пустинята става столица на просъществувалото до 1920 г. Хивинско ханство. Тук дори и в зората на най-новата история всяка капка вода е била съкровище. През 1863 г. видният ориенталист Армин Вамбери е записал една поговорка, според която глътка вода може да изчисти смъртен грях. Смисълът на тези думи разбирал само онзи клетник, на когото някой е дал вода в пустинята. Според метеорологичната прогноза за Къзълкум и наблюденията от минали години на 5.05.2011 г. преди обед, когато трябва-

ше да пристигнем в града, щеше да е голяма жег. В такива моменти живакът на термометъра рядко пада под +30°C, а ние трябваше по цели дни да се надяваме да зърнем поне едно облаче над древния град. Природата обаче не се съобразява нито с физическата география, нито с метеорологичната статистика. Когато пристигнахме, ни очакваше цяла седмица мрачно време, на няколко пъти дори валя. Както каза един от пазачите на стария хански дворец (Куна Арк, или Старата крепост): „Сякаш някаква пролука се е отворила над пустинята, която никога няма да се затвори. През целия си живот не съм виждал такова нещо...”

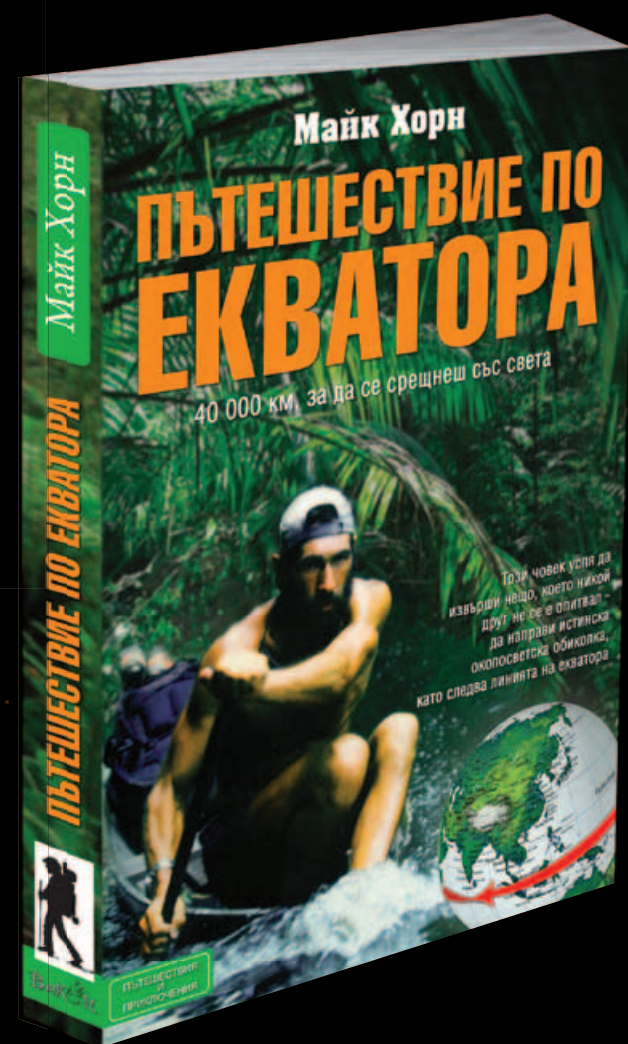
При разговори с местните хора много често ставаше дума за времето: „Радваме се и ви благодарим, че ни донесохте такова време... С вас сигурно пътува някой ангел... Това хубаво време е дар божи...” Тук представите за „хубаво време“ са доста различни от нашите – през цялото време изваждаме и прибираме фотоапаратите и камерите и се крием от дъжда – и това в една от най-сухите (теоретично) пустини в света...

(НА ПРЕДИШНАТА СТРАНИЦА) БУХАРА – СТАРИЯТ ГРАД (ВЛЯВО ГОРЕ) НАСКОРО РЕСТАВИРАНИЯТ ВХОД НА МЕДРЕСЕТО ОТ ЕПОХАТА НА ДИНАСТИЯТА МАНГИТ (ГОРЕ ВЛЯСНО) ОГРОМНИЯТ ВЪТРЕШЕН ДВОР НА ДЖАМИЯТА КАПИАН (ДОЛУ ВЛЯВО) В ДВОРА НА ХАРЕМА (ХИВА) (ДОЛУ ВЛЯСНО) ПРОДАВАЧКИ НА ИЗВАРА В САМАРКАНД **TUROARUSOK**

КНИГИТЕ НА
Майк Хорн
ОТ ИЗДАТЕЛСТВО
Вакон

Можеш да спечелиш
един от петте оригинал-
ни ножа на Майк Хорн
Mike Horn Ranger.

За да участваш, си купи
книга на Майк Хорн от
издателство "Вакон" на:
www.vakon-bg.com

Дърветата на ЖИВОТА

ШАМАНИТЕ МЕНТАУАИ

СИБЕРУТ Е ЕДИН ДАЛЕЧЕН, ЗАГАДЪЧЕН И ЗАТВОРЕН В СЕБЕ СИ СВЯТ, ЕДИН САМОТЕН, НО УНИКАЛЕН ИНДОНЕЗИЙСКИ ОСТРОВ, РАЗПОЛОЖЕН НА 100 КМ ОТ СУМАТРА И ПОКРИТ С ДЖУНГЛИ. ТУК ВСИЧКО ИМА ДУША – ХОРА И ЖИВОТНИ, СКАЛИ И РАСТЕНИЯ, И АКО ТЕ СА В ХАРМОНИЯ ПОМЕЖДУ СИ, ВСИЧКО Е НАРЕД. ЗА РАВНОВЕСИЕТО МЕЖДУ ХОРАТА И ПРИРОДАТА СЕ ГРИЖАТ ШАМАНИТЕ. ТЯХНО ЗАДЪЛЖЕНИЕ Е ДА ПАЗЯТ МИРА МЕЖДУ ДЖУНГЛАТА И НЕЙНИТЕ ОБИТАТЕЛИ. ШАМАНЪТ, ИЛИ СИКЕРЕИ НА ЕЗИКА МЕНТАУАИ, Е ЕДНОВРЕМЕННО БИЛКАР, УВАЖАВАН ЛЕЧИТЕЛ, ПОСРЕДНИК МЕЖДУ ДУШИТЕ И ПАЗИТЕЛ НА ГОРАТА.

ТЕКСТ И СНИМКИ:
КРИСТИНА НЕМЕТ

(ВДЯСНО ГОРЕ) ДОМАКИНИТЕ
МИ ПОЧТИ ПОСТОЯННО
ПУШАТ ТЮТЮН. УВИТ В КОРА
ОТ ПАЛМАТА САГО.

(ВЛЯВО ДОЛУ) ПРИГОВЯНЕ
НА ОБЯД. БРАШНОТО ОТ
ПАЛМАТА САГО Е НАЙ-
РАЗПРОСТРАНЕНИЯТ
ХРАНИТЕЛЕН ПРОДУКТ
В ОБЛАСТТА. УВИВА СЕ В
ПАЛМОВИ ЛИСТА И СЕ ПЕЧЕ.

Не е лесно да се добереш до шаманите ментауаи, като се има предвид, че местните племена до ден-днешен водят примитивен начин на живот във вътрешността на острова. След дълго и мъчително пътуване с ферибот ме очакват още няколко часа път (с кану и пеш), преди да се добера до дома на магьосника Теокапи, където ще мога да се потопя в ежедневието на местните. Да прекосиш джунглата пеш – за това изпитание се иска много сила и сръчност. Джунглата на Сиберут е адски задушна и влажна. Балансирането по тънките и хлъзгави дънери изисква въжеиграчески умения. В следващия момент затъваме до колена в тинята. Добре, че си обух гумените ботуши.

ДОМЪТ НА ТЕОКАПИ. Къщите на ментауаи, построени върху колове, са разпръснати далеч една от друга в дебрите на джунглата, по бреговете на реките и потоците. Те са в центъра на обществения живот и празничните ритуали на клана. В горната част на къщата живеят шаманът и семейството му; долу са прасетата и другите домашни животни. От реката до сградата са проправени пътеки, настлани с дървен материал, така че, след като са вървели в калта, хората се прибират вкъщи чисти. Входът

абонамент

+

6 бр. The Explorer + книга албум за

АБОНИРАЙ СЕ ЗА СПИСАНИЕ THE EXPLORER ЗА 6 БРОЯ ЗА 30 ЛВ.
И ЩЕ ПОЛУЧИШ ПОДАРЪК - КНИГАТА АЛБУМ
„501 ГРАДА, КОИТО ТРЯБВА ДА ПОСЕТИТЕ“
НА СТОЙНОСТ 39,90 ЛВ.

АБОНИРАЙ СЕ СЕГА НА: www.theexplorer.bg

30.00
ЛВ.

The Explorer стига до теб с Piaggio

Две следи в пясъка

Послание от Андаманските острови

МАЛКО СА ЕНТУСИАСТИТЕ, КОИТО СЕ РЕШАВАТ
ДА ПОЕМАТ НА ПЪТ КЪМ АНДАМАНИТЕ.
РАЗПОЛОЖЕНИ В ИНДИЙСКИЯ ОКЕАН, ТЕЗИ ОСТРОВИ СА НА 2 ЧАСА ПОЛЕТ
ОТ ИНДИЯ ИЛИ НА 2-3 ДНИ ПЛАВАНЕ С КОРАБ ОТ КАЛКУТА ИЛИ ЧЕНАЙ.
ПОРАДИ ОТДАЛЕЧЕНОТО СИ МЕСТОНАХОЖДЕНИЕ, АНДАМАНИТЕ СА
НЕИЗВЕСТНИ НА ПОВЕЧЕТО ТУРИСТИ. И В ТАЗИ НЕИЗВЕСТНОСТ СЕ КРИЕ
ЧАРЪТ ИМ. ЗАЩОТО АКО ПОПИТАТЕ НЯКОЙ ОТ МАЛЦИНАТА ДОСТИГНАЛИ
ДОТАМ ДАЛИ СИ Е СТРУВАЛО, НЕСЪМНЕНО ЩЕ ПОЛУЧИТЕ ПОЛОЖИТЕЛЕН
ОТГОВОР, ПРИДРУЖЕН С БЛАЖЕНА УСМИВКА.
КАКВО СЕ КРИЕ ЗАД ТАЗИ УСМИВКА? СПОДЕЛЯМ ВПЕЧАТЛЕНИЯТА СИ С ВАС
С НАДЕЖДАТА ДА УСЕТИТЕ ПОНЕ ЧАСТ ОТ АТМОСФЕРАТА НА ОСТРОВИТЕ.

ЦВЕТЯТА НА ХИМАЛАЯ

МЕЧТАТА ИНДИЯ **II** част

ПРИСТИГАМ В ХИМАЛАИТЕ СЪС САМОЛЕТ. ЕДИН ОТ СПЪТНИЦИТЕ МИ ХВАЛИ ПИЛОТА ЗА ТОВА, ЧЕ СВАЛИ САМОЛЕТА ПО-НИСКО, ЗА ДА МОЖЕМ ДА РАЗГЛЕДАМЕ ВЪРХОВЕТЕ. УСМИХВАМ СЕ, ЗАЩОТО СЪМ НАЯСНО, ЧЕ НЕ САМОЛЕТЪТ СЛИЗА, А ПЛАНИНАТА СЕ ИЗДИГА ВСЕ ПО-ВИСОКО. СКЛОНОВЕТЕ СА ОСЕЯНИ СЪС СРЕДНОВЕКОВНИ БУДИСТКИ МАНАСТИРИ, НЯКОИ ОТ КОИТО СА ПО НА 1000 ГОДИНИ. ПРОСТОР, ОГРОМНИ СКАЛИ, СВИСТЯЩ ВЯТЪР, ТИХИТЕ МОЛИТВИ НА МОНАСИТЕ – КОЙ НЕ БИ ИЗПАДНАЛ В УНЕС? УСМИВКАТА НЕ СЛИЗА ОТ УСТАТА МИ, ДОКАТО СЕ ОПИТВАМ ДА ПОЕМА ЦЯЛАТА ТАЗИ КРАСОТА: НЕОБЯТНИ ПРОСТРАНСТВА, ОБГРАДЕНИ СЯКАШ ОТ ГИГАНТСКИ СТЕНИ, КОИТО МИ КАЗВАТ: „ЕЛА, ПРИЯТЕЛЮ, НЕ СЕ СТРАХУВАЙ! ТОВА Е ТВОЕТО МЯСТО, ТУК СИ В БЕЗОПАСНОСТ, ТУК ЩЕ НАМЕРИШ ОНОВА, КОЕТО ТЪРСИШ. ТАЗИ ЗЕМЯ ПРИЕМА ВСИЧКИ, КОИТО ТЪРСЯТ СМИСЪЛА НА ЖИВОТА.“

ТЕКСТ: ЗОЛТАН ЛЕВЕЛЕШ И БАЛАЖ ЮХАС
СНИМКИ: БАЛАЖ ЮХАС

„Трябва да живееш за другите,
ако искаш да живееш за себе си.“
СЕНЕКА

Жителите на Хималаите се движат с голяма лекота по покрива на света. Приличат на хора, узнали някаква тайна, която са получили свише. Лицата им излъчват тихо спокойствие, кротост и простота. В една ранна есенна утрин се разхождам край извора на Ганг. Студът щипе. Облякъл съм си всички топли дрехи и съм се увил в дебело вълнено одеяло. Срецам неколцина местни, които мъкнат храна и вода за семействата си и зоб за добитъка. Един йога е приклепнал край колибата си и мете. Гол до кръста, бос, носи само препаска на кръста. Зад него са снежните върхове. Напевните ведически мантри хвърлят мост между

йогата и трансцедентното. Потръпвам, при това не само заради студа. Това е един от онези мигове, които на всяка цена трябва да запечатам. Посягам към фотоапарата, когато йогата внезапно се обръща към мен: „Вие, западняците, винаги искате да имате, да притежавате всичко! Отнеси ме вкъщи в спомените и делата си, а не в апарата си.“ С тези думи той ми обръща гръб и продължава да мете. Прибирам фотоапарата и продължавам нататък. Направил съм една от най-хубавите си снимки – в съзнанието си. Какъв е смисълът на една снимка, ако сме я направили само за да я показваме и да се хвалим: „Ето тук бях.“ Обхождаме света като завоеватели.

ли. А всъщност човек не прави снимки и не отива в Индия, за да я завладее и притежава, а за да се промени нещо в самия него. Сигурно това искаше да ми каже и йогата: да не гледам люлката на мъдростта през обектива, а да се оставя да ме носи течението на Ганг, да разперя криле в подножието на Хималаите, да гледам и да се уча. Ако я разглеждаш само като съвкупност от забележителности, Индия не е различна от която и да е туристическа дестинация. Ако обаче не снима от желание да притежава, фотографът се превръща в инструмент в ръцете на вселената, а светът се разтваря пред него. Снимките, направени в такива

Открий света на ПЪТЕШЕСТВИЯТА И ПРИКЛЮЧЕНИЯТА

Библио.бг - платформа за електронни книги и списания

Чети каквото обичаш!

www.biblio.bg

